

TOP SECRET

Πληθαίνουν οι φωνές κατά των καταστροφικών πολιτικών που εκπορεύονται από το Βερολίνο

Το κίνημα εναντίον του ευρώ αρχίζει από τη Γερμανία

Ένας από τους πυλώνες του νέου, πανευρωπαϊκού κινήματος αμφισβήτησης της Ευρωζώνης είναι το βαυαρικό πολιτικό κόμμα «Εναλλακτική για τη Γερμανία»

Γερμανικό πολιτικό σύστημα δεν σημαίνει μόνο πολιτική Μέρκελ και τραπεζοκρατία της Φρανκφούρτης. Από τη Γερμανία άρχισε ήδη ένα πανευρωπαϊκό κίνημα αμφισβήτησης της Ευρωζώνης και του συστήματος του χρηματοοικονομικού τζόγου.

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Πυλώνες αυτού του νέου, πανευρωπαϊκού κινήματος είναι το διεθνές πολιτικό και οικονομικό think-tank που ονομάζεται Ινστιτούτο Σίλερ (Schiller Institute) και είναι ένας από τους κύριους βραχίονες του αμερικανικού πολιτικού Κινήματος Λαρούς (LaRouche movement) και το βαυαρικό πολιτικό κόμμα «Εναλλακτική για τη Γερμανία» (Alternative für Deutschland, AfD).

Συνέδριο Σίλερ

Στις 13-14 Απριλίου 2013 διενεργήθηκε στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας το φετινό διεθνές συνέδριο του Ινστιτούτου Σίλερ, με κύριο θέμα τη δημιουργία ενός νέου πρότυπου για τη διάσωση του παγκόσμιου πολιτισμού. Περισσότεροι από χίλιοι συνέδριοι από όλον τον κόσμο ενέκριναν το ακόλουθο ψήφισμα: «Εμείς, που συγκεντρωθήκαμε εδώ κοντά στη Φρανκφούρτη, στη Γερμανία, εκπροσωπώντας χώρες από όλες τις ηπείρους, υποστηρίζουμε την άμεση ψήφιση του νόμου Glass-Steagall Act στις Ηνωμένες Πολιτείες, στη Βουλή των Αντιπροσώπων και στη Γερουσία, σύμφωνα με το νομοσχέδιο που κατατέθηκε από τους γερουσιαστές Marcy Kaptur και Walter Jones και ονομάζεται "Επιστροφή στη συνετή πράξη Banking" (HR 129). (Σημείωση: Πρόκειται για τη βασική χρηματοοικονομική νομοθεσία του Φράνκλιν Ντέλανο Ρούσβελτ, που

Βασικό θέμα του συνεδρίου του Ινστιτούτου Σίλερ ήταν η δημιουργία ενός νέου πρότυπου για τη διάσωση του παγκόσμιου πολιτισμού

επιβάλλει τον διαχωρισμό των εμπορικών από τις επενδυτικές τράπεζες, η οποία νομοθεσία καταργήθηκε επί προεδρίας Κλίντον, και η κατάργησή της θεωρείται βασική γενεσιουργός αιτία των παγκόσμιων οικονομικών κρίσεων). Εμείς οι συνέδριοι από τις διάφορες χώρες δεσμευόμαστε για τον ίδιο σκοπό και παράλληλα για την αντικατάσταση του σημερινού νομισματικού συστήματος με δημόσιο πιστωτικό σύστημα, σύμφωνα με την παράδοση του Αλεξάντερ Χάμιλτον (Alexander Hamilton), με βάση τις εθνικές ενώσεις τραπεζών, προκει-

μένου να χρηματοδοτηθεί η ανοικοδόμηση της παγκόσμιας οικονομίας. Αυτό συνεπάγεται την κυριαρχία της κάθε χώρας πάνω στο δικό της νόμισμα». Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Πειραιώς Θεόδωρος Κατσάνεβας, μεταξύ 13-17 Απριλίου 2013, συμμετείχε ως προσκεκλημένος ομιλητής στο μεγάλο διεθνές συνέδριο του Ινστιτούτου Σίλερ στη Φρανκφούρτη, καθώς και σε συναφή εκδήλωση στο Πανεπιστήμιο του Munster της Γερμανίας. Είχε επαφές και συζητήσεις με τον Λίντον Λαρούς (Lyndon LaRouche), πρόεδρο του διεθνούς δικτύου στο οποίο ανήκει και το Ινστιτούτο Σίλερ, με τον Ζακ Σεμινάντ (Jacques Cheminade), πολιτικό ακτιβιστή και υποψήφιο πρόεδρο της Γαλλίας, με τον καθηγητή Αλεξάντερ Ντίλγκερ (Alexander Dilger), στέλεχος του νέου κόμματος «Εναλλακτική για τη Γερμανία», που υποστηρίζει την έξοδο από την Ευρωζώνη, με τη Νατάλια Βιτρένκο (Natalia

Vitrenko), πρόεδρο του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ουκρανίας, και με πολλές προσωπικότητες, πολιτικούς, οικονομολόγους, αναλυτές, ακτιβιστές από τις ΗΠΑ, τη Ρωσία, την Ουκρανία, την Ιαπωνία και την Κίνα. Ειδικότερα ο Κατσάνεβας συζήτησε την προοπτική σύναψης συμμαχίας των χωρών του Νότου με εκπροσώπους από την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία, ενώ η πρότασή του για την υιοθέτηση εθνικών νομισμάτων από τις επιμέρους χώρες υιοθετήθηκε από το κεντρικό ψήφισμα του συνεδρίου.

Οικονομικά ναυάγια

Στην ομιλία του στο φετινό διεθνές συνέδριο του Ινστιτούτου Σίλερ ο Θεόδωρος Κατσάνεβας είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Σε μελέτες μας στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά, διερευνήσαμε τους βασικούς οικονομικούς δείκτες για χώρες μέσα και έξω από την Ευρωζώνη. Βρήκαμε ότι

οι GIPSI (Ελλάδα, Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία, Ιρλανδία) πορεύονταν ικανοποιητικά πριν από την ένταξή τους στο ευρώ στην περίοδο 1999-2002. Αυτό αλλάζει σταδιακά μετά την ένταξή τους στο ευρώ και τελικά κατακρημνίζονται μετά την κρίση του 2008. Αντίθετα, η Γερμανία, η Γαλλία, η Αυστρία, η Φινλανδία, η Ολλανδία φαίνεται να επιβιώνουν, τουλάχιστον μέχρι τώρα. Έξω από την Ευρωζώνη, η Βρετανία, η Δανία, η Σουηδία, η Τσεχία, η Βουλγαρία, η Ουγγαρία, η Πολωνία, η Ρουμανία υφίστανται ένα σοκ με την έλευση της κρίσης, το οποίο το ξεπερνούν αργότερα. Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Νορβηγία, η Σερβία, η Τουρκία περνάνε την κρίση και τώρα αναπτύσσονται ικανοποιητικά ή και ταχύτατα. Όπως συμβαίνει με τη Ρωσία, την Κίνα, την Ινδία, τη Βραζιλία, την Αργεντινή, την Ισλανδία, ακόμη και την Αιθιοπία και την Γκάνα στην Αφρική, όπως και στην περίπτωση πολλών άλλων χω-

«Εναλλακτική για τη Γερμανία»: Ένα τέλος σε αυτό το

Τον φετινό Μάρτιο ιδρύθηκε στη Γερμανία ένα νέο κόμμα, στο οποίο παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο οικονομολόγοι, νομικοί και «πολιτικοί αντάρτες» από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα, με αίτημα τη διάλυση της Ευρωζώνης, ώστε να μη συνεχίσει το καταστροφικό έργο της. «Ένα τέλος σε αυτό το ευρώ» είναι η βασική θέση του κόμματος «Εναλλακτική για τη Γερμανία» (AfD). «Η θέσπιση του ευρώ έχει αποδειχθεί μοιραίο λάθος, το οποίο απειλεί την ευημερία όλων μας. Τα παλιά κόμματα είναι ξεροφυλλιά και

παραδεχθούν τα λάθη τους», τονίζει το νέο κόμμα. Η οικονομική πλατφόρμα του νέου γερμανικού κόμματος βασίζεται σε μελέτες του Χανς-Όλαφ Χένκελ (Hans-Olaf Henkel), πρώην επικεφαλής του γερμανικού συνδέσμου βιομηχάνων (BDI). Ο Χένκελ έκανε την εξής δημόσια δήλωση συγγνώμης για την υποστήριξη που είχε προσφέρει κάποτε στη θέσπιση του ευρώ: «Ήταν το χειρότερο λάθος της επαγγελματικής ζωής μου». Πρόεδρος του νέου κόμματος εναντίον του ευρώ είναι ο Μπερντ Λούκε (Bernd Lucke), καθηγητής

Μακροοικονομικής στο Πανεπιστήμιο του Αμβούργου. Στις 7 Απριλίου 2013, σε συνέντευξή του στη βρετανική εφημερίδα «The Telegraph», ο Λούκε δήλωσε τα εξής: «Η αντίδρασή μου είναι ότι το ευρώ διασπά την Ευρώπη. Στην πραγματικότητα διαιρεί τα ευρωπαϊκά έθνη, καθώς επιβάλλει μεγάλα οικονομικά βάρη σε αυτές τις χώρες». Επίσης, στην ίδια συνέντευξη ο Λούκε δήλωσε ότι το κόμμα «Εναλλακτική για τη Γερμανία» είναι η έμπρακτη απόδειξη ότι ο ευρωπαϊκός Βορράς, εν προκειμένω η Γερμανία, μπορεί να συνεργαστεί αρμονικά και